

EL FEIXISME I EL MÓN COLONIAL ¹

Lev Trotski

agost de 1938

---

versió catalana feta per Alejo Martínez – alejomp@lycos.es - des de:
<http://www.ceip.org.ar/escritos/Libro5/ContextHelp.htm>

1.- El feixisme és la forma més salvatge i abominable de l'imperialisme. Però açò no significa que la classe obrera i els pobles oprimits hagen de sotmetre's a l'imperialisme quan es posa la seua màscara democràtica. Els pobles llatinoamericans no volen caure sota el domini de l'imperialisme japonès, italià o alemany. Però açò no significa que Mèxic pugui tolerar que l'imperialisme britànic o nord-americà controle els seus recursos naturals o les seues polítiques nacionals. Les classes obreres i els pobles dels països endarrerits no volen ésser estrangulats ni per un botxí feixista ni per un de "democràtic".

2.- El Japó intenta fer de Xina una colònia. Itàlia i Alemanya volen penetrar en les colònies franceses i britàniques. En aquest sentit són els "agressors". Però açò de cap manera significa que les classes treballadores i els pobles oprimits tinguen el deure de defensar els drets colonials de França, Gran Bretanya, Holanda, Bèlgica, etcètera. La tasca dels revolucionaris genuïns és desfer als règims colonials opressius. La nostra consigna: *el dret de totes les nacions a la seua autodeterminació, no de paraula, sinó de fet; el total i genuí alliberament de totes les colònies!*

3.- El futur de la humanitat està inseparablement lligat amb el destí d'Índia, Xina, Indo-xina, Llatinoamèrica i Àfrica. La simpatia activa, l'amistat i el suport dels genuïns revolucionaris, socialistes i demòcrates honestos, està completament de banda d'aquests pobles (que constitueixen la majoria de la humanitat) i no de banda dels seus opressors, no importa amb quina classe de màscara política es presenten. Aquells que, activament o passiva, recolzen un règim colonial amb el pretext de defensar la seua pròpia "democràcia" són els pitjors enemics de les classes treballadores i dels pobles oprimits. Nosaltres i ells anem per camins força diferents.

4.- Estem de tot cor amb el poble espanyol en la seua lluita contra el feixisme. Però la condició elemental per a la victòria de la revolució a Espanya és l'expulsió de la GPU de la república espanyola i el desenvolupament sense obstacles de la iniciativa revolucionària dels obrers i camperols espanyols. Només d'aquesta forma es pot mobilitzar novament les masses del poble espanyol contra els feixistes de casa i els estrangers; només així és possible remoure la base social i militar de Franco.

6.- En els països endarrerits el camí per a oposar-se al feixisme és, primer que res, el camí de la lluita revolucionària per la independència nacional i per la transformació radical de les relacions agràries. Sense la revolució agrària no hi ha independència nacional ni salvació contra el feixisme. Qualsevol que bloquege el camí cap a l'expropiació de la propietat territorial i dels recursos nacionals en benefici dels camperols i del poble en general, està instigant el feixisme. Generalitats vagues sobre l'amistat i la democràcia no són suficients. S'ha de tenir una posició clara: o amb els magnats del capital i de la pseudodemocràcia, o amb la democràcia genuïna dels obrers, els camperols i els pobles oprimits.

El socialista o demòcrata mexicà que troba possible creure en el "pacifisme" del bloc entre la burocràcia stalinista i la democràcia imperialista, és el que més es distingeix per la seua ceguesa política. Cavallers de la qualitat de Lombardo Toledano, que tracten de subordinar la classe obrera mexicana al bloc entre la GPU i els pacifistes imperialistes, traeixen obertament no sols els interessos del proletariat mexicà sinó també els interessos del poble mexicà.

Si Mèxic es deixa portar pel corrent polític de Lombardo Toledano, és a dir, si voluntàriament permet que se l'utilitze com a moneda de canvi en els negocis entre el *Kremlin* i la Casa Blanca, significaria la destrucció no sols de la democràcia mexicana sinó, també, de la independència nacional del país.

El poble mexicà no vol i no pot permetre que es transferisquen a la seua terra els mètodes usats a Espanya; ni els mètodes de Franco, ni aquells de Stalin.

De la mà amb centenars de milions d'oprimits de races no blanques, de la mà amb centenars de milions de treballadors en els països imperialistes, els obrers i camperols de Mèxic lluitaran per la pau, la llibertat, la independència i el benestar del seu país, així com per la felicitat de tota la humanitat.

---

¹ Sembla ésser un document escrit per a proporcionar una plataforma comuna als militants i delegats anti stalinistes del pròxim Congrés Contra la Guerra i el Feixisme. [part de la nota de l'edició castellana]